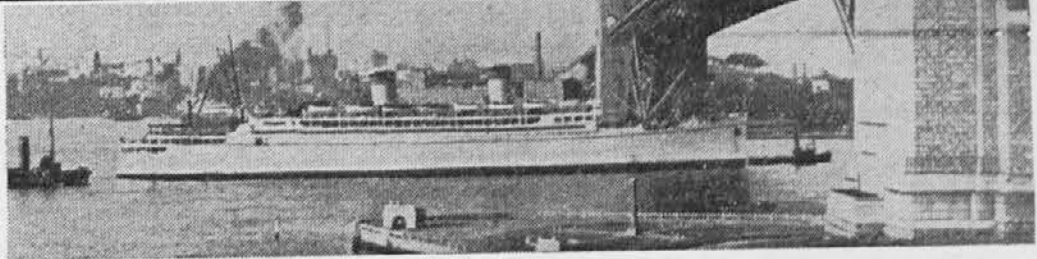

MISLI

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission by post as a periodical.

OCTOBER, 1954
Vol. III No. 10

Slovenski informativni list v Avstraliji.
SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH,
BRISBANE, HOBART.

Za vse je svet dovolj bogat,
In srečni vsi bi bili,
Ko kruh delil bi z bratom brat
S prav srčnimi čutili!

S. Gregorčič.

Telephone: FA7043, FA7044.

Organ of the Slovene Community in Australia

„MISLI“, G.P.O. Box 553, Sydney, N.S.W.

Slovenska skupnost v avstralskem morju

Uvod.—Radost in ponos mi polnita srce, ko gledam nazaj na dneve in se spominjam obiskov naših rojakov po razsežni avstralski zemlji. Koliko prva srečanja! Tolika nova spoznanja! V večini pridne roke slovenskega človeka građe svojo boljšo bodočnost ob ustanavljanju svojih domov v naporem delu in potrpežljivem čakanju. Je to borba za obstoj, za izgradnjo ne samo svojih domov pač pa za stvarno uresničitev pravega, srečnega družinskega življenja. Vsi ti napori našega človeka izmučijo tako, da se ni čuditi, če toliki ne najdejo časa, da si prisvoje znanje angleškega jezika v znatnejši meri, da bi se tako lažje vživeli v okolje svoje soseščine. Tako mnogi samevajo, ker se med sabo še vse premalo poznajo. Prav zato so „MISLI“ s svojimi poverjeniki začele zbirati naše ljudi, jih združevati ter jim na družabnih večerih omogočiti spoznati eden drugega, da tako najdejo svojo sedanost in se v dane razmere lažje vžive. Vedno sem povdarjal združitev vseh Slovencev v Avstraliji v eno močno skupnost, da ne potonemo, pač pa eden drugemu pomagamo, podpremo, da se bomo lažje znašli v novi domovini ter prospeli. Razjasniti hočem še enkrat svoje

gledanje ter kot urednik „MISLI“ — našega skupnega slovenskega lista v Avstraliji — povdariti svoje stališče z ozirom na vse to, kar sem v preteklem letu videl in si v razgovoru z večino Slovencev prisvojil.

Namen „Misli“ — Kot duhovni pastir vseh Slovencev v Avstraliji sem tudi urednik našega slovenskega glasila MISLI. Bodi jasno vsem, kakšen cilj MISLI od svojega prvega početka zasledujejo, čeprav istega niso vedno dosegle v polni meri.

Na osnovi idej in takih misli, katere so nam vsem skupne, kot vera in tisočletna tradicija naših očetov, v ljubezni in zvezstobi do zemlje, ki nas je rodila

v materinski besedi pomagati spoznavati novo okolje, v katerem živimo in se gibljemo, običaje, postave in zakone dežele, katero smo si izbrali za svojo;

v ljubezni in cenitvi preteklosti lastnega naroda ohranjati materinsko besedo ter globoko v svojem srcu čuvati svetinjo — živo sliko naše domovine in istočasno približati vsakomur življenje, tek in duh, značaj dežele, ki si jo hočemo prisvojiti;

rojake v materinščini obveščati o novicah in zanimivostih ter

tako nuditi možnost povezave, spoznanja in medsebojnega stika;

zbirati rojake je bil moj cilj tudi na slovenskih zabavah. Naj se ljudje na teh sestankih zblížajo, pogovorijo, spoznajo — posamezniki se tako malo poznajo — in jim tako omogočiti ustvarjanje zdrave in močne organizacije, ki bo zrelo poštenja, in kateri bomo lahko stvarno zaupali svoje težave, a tudi vrednote, ki naj jih zastopa; če jo bodo rojaki sami hoteli imeti. „MISLI“ so in ostanejo slovenski časopis in ne odgovarjajo za delo nobenega društva ali organizacije. Uredništvo ne bo potrdilo niti postavilo nobenega odbora. To je stvar naših rojakov samih, njihovih želja in volje k organiziranju pravnih oseb. Toplo pa pozdravlja vsako akcijo, ki bo s svojim delom koristila skupnosti Slovencev v Avstraliji.—Razumeti je treba, da „MISLI“ kot skupni organ Slovencev v Avstraliji morajo ostati izven morebitnih nesoglasij ali neprilic, ki običajno prej ali slej dolete vsako društvo, odbor ali organizacijo, ki jim je lahko vzrok osebno nerazumevanje, tehnične poteškoče razgovora ali celo krajevna ljubosumnost. Nastane lahko tudi vprašanje, da se sčasoma znajo v vodstvo društva oziroma odbora vriniti poedinci, ki jim bo isto samo sredstvo za širjenje tega ali onega političnega nazora.

Našega človeka žeja po zbirališču, kjer bi se lahko po svoje razgovoril, razodel svoje težave in svojo tiho bol, ki ga tare ter našel tam nekaj tolažbe in vzpodbude ob veselem rajanju njemu enakih. Tam želi po svoje, zapeti in biti po svoje vesel. V zblížanju in spoznanju, v olajšanju teže srca, se bo vsak s teh sestankov vračal z občutkom, kakor da se je po dolgem času spet epkrat umil in pil iz

čistega vira hladno studenčnico. Vsak tak sestanek je lep dogodek, takorekoč mejnik, tako da mnogi računajo čas do drugega sestanka. Vsak se čuti doma kot med svojimi. Prav to spoznanje, ta medsebojni stik rodi veselje in moč za nadaljne skupno delo. In samo taka, na zaupanju in spoznanju grajena, skupnost bo Vam, rojaki, v resnično oporo in pomoč.

Namen in sredstva. — Ob prevzemu uredništva „Misli“ sem videl, da se je list komaj vzdrževal, čeprav je bil pisan na pisalnem stroju in razmnožen. Ni bilo denarja, ki bi ga prevzel za nadalnje delo. Koval sem načrte. List mora biti tiskan, razviti in povečati se mora. Le od kod začetni? Z dolgom sem začel tiskanje lista. Tvegala sem mnogo, a ne zase! S ponosom danes ugotavljam, da rojaki z nepričakovano radostjo čakajo „MISLI“, ki imajo to napako, da so še vse premajhne. Bratje, sprejeli ste jih, vzeli ste jih za svoje. Saj so Vaše; iz Vaših potreb in nujnosti so vzkli! Povdarjam, vsak posamezni Slovenec v Avstraliji, ki je naročen na list, ki „MISLI“ bere, je prav tako lastnik „MISLI“ kot sem jaz sam. „MISLI“ so Vaša last. In če bi slučajno pater Rudolf zapustil Avstralijo, bo list „MISLI“ prav tako ostal Vaš list tudi vnaprej, bo živel z Vami in Vam kazal pota poštenja in sreče, dajal zanesljivo smer, zdrave ideje ter veder pogled v naprej. Tako je do danes zaspano in nepreorano zemljo naše emigracije vzbudil k življenju in vanjo zarezal globoke brazde lepših dni. Na Vas je njih razvoj! — Ne samo možnost spoznavanja so rodili družabni večeri, tudi finančno so s prostovoljnimi prispevki dvignili naše glasilo ter

SLOVENC V MELBOURNU

vabimo vse rojake in njihove prijatelje na zabavni večer s plesom:

„S pesmijo v novo pomlad“

ki se bo vršil v PRAHAN TOWN HALL-u v soboto, dne 23. oktobra 1954, ob 7 uri zvečer.

Vzemite vlak do Flinders Street-a, nato na Princess Bridge-u tranvaj št. 77 za Prahran, do Prahran Town Hall-a.

Prostovoljni prispevki in čisti dobiček so namenjeni za pripravo slovenskega Miklavževega večera v Melbournu in za tiskovni sklad MISLI.

Prireditveni odbor.

OPOZORILO

Vsi dopisi, članki, oglasi in voščila za božično številko Misli, morajo biti v uredništvu do 20. novembra. Urednik.

omogočili tiskano besedo našim raztresenim bratom širom prostrane zemlje avstralskih držav. Vedno sem upal na zvečanje ter tako odpreti možnosti urejevati list boljše, ga obogatiti s strokovnimi članki, novicami, otroškimi koticami . . . z vsem, kar bo zanimalo Vas, Vas razveselilo in Vam v resnici pomagalo živjeti se v novi kraj.

Vsakoletni proračun bo objavljen v listu samem. Danes le splošen pregled. Prva tiskana številka je stala L48-17-9. In to samo tisk. Od tretje številke naprej je samo tisk L36-0-0 za tisoč izvodov. Dodajte še pošto, poti, razpošiljanje, pisarniške potrebščine, matrice za naslove in istih pisanje . . . Čez L55-0-0 pride ena številka na štirih straneh. Samo z rednim plačanjem naročnine boste pomagali k razvoju. In ko bodo dane možnosti ne samo zvečati list, pač tudi v socialnem skrbstvu pomagati rojaku v nesreči, ki je že tolike dohitela.

Pogled v bodočnost. — Ko smo tako z veseljem srce motrili uspehe in npravno oporo, ki so jih prinašali družabni večeri v Sydneyju, sem z zavestjo svoje dolžnosti vse nas zbrati in povezati v močno skupnost organiziral poverjenike po vseh avstralskih državah. Ti naj po raztresenih mestih zastopajo naše glasilo, mu s svojim ugledom, poštenjem in dejansko pomočjo pomagajo ter zbirajo ljudi v pripravljanju enakih družabnih večerov. In reči moram, da so se poverjeniki v resnični pripravljenosti odzvali ter želi neverjetno lepe uspehe. Z resničnim ponosom se oziram na večere, ki sem jih preživel med našimi v Sydneyju, Melbourneju in v Adelaidi ter v topli hvaležnosti izrekam zahvalo požrtvovalnim in nesebičnim rojakom v radostnem klicu z željo — še mnogo takih in še boljših večerov! Hvala Vam vsem, ki ste pomagali orati zaspano ledino prvih začetkov.

Prav ti uspehi, vsa možnost spoznanja in povezave, vsa etična moč v graditvi Vaše sedanosti, je meni v največjo zahvalo, a Vam in naši slovenski skupnosti v resnično pomoč k izgraditvi močne in zrele enote za nadaljnje delo boljše bodočnosti. V tem motrenju bodo „MISLI“ tudi vnaprej poskušale vsaj trikrat na leto prirediti podobne družabne večere v vseh večjih ali manjših mestih, katerih dobiček in prostovoljni prispevki bodo šli v sklad našega skupnega lista, da mu damo možnost razvoja in bo zares naše zrcalo in naš ponos. Saj je glasilo nas vseh.

Pravni položaj „MISLI“ na poti podpreti naše ljudi v izgradbi svojega značaja in duhovnosti. „MISLI“ so v vsem pravno enake vsakemu drugemu avstralskemu časopisu — le z razliko svojega namena. Jaz sam odgovarjam Catholic Immigration uradu in potom njega vladi sami. Namen omenjenega urada ja skrbstvo za duhovne in fizične potrebe naseljencev potom svojih organov duhovnikov lastnega naroda, da se bodo lažje znašli in se živeli v duhovno, družabno ter politično življenje nove domovine. A neposredno tudi finančno pomaga onim, ki bi radi emigrirali v te kraje. Urad je samostojna pravna enota, ki dela v soglasju z vlado in preko nje.

MISLI so glasilo naše izseljenke krvi v Avstraliji že dolga tri leta in kot njihov urednik sem vedno vztrajal na etičnem, vsestransko združujočem in mirnem stališču. In pri tem ostanem. Moja topla želja je združitev in povezava, resnično zblizanje naših ljudi v močno skupnost, da ne potonemo in da se znajdemo v novem okolju. Upam, da sem v tem članku vsakemu Slovencu razjasnil poslanstvo „MISLI“ ter želim in pričakujem tudi od Vas sodelovanje, da istega podpremo in dvignemo na višino, ki bo dostojna našega imena.

pater Rudolf

Opazanja in razmišljanja

AFERA PETROV. — Petrova žena je izjavila na zaslišanju, da bi ona svojega moža brez razmišljanja ovadila sovjetskim oblastem, da ji je on le kdaj kaj žrnil o svojih namerah. — Tako je torej rdeča ideologija izpila možgane ne samo neukim, temveč v enaki meri tudi razumnikom. (Diplomate smemo menda tja šteti!) Po naših zastarelih pojmih sodimo, da bo žena svojemu možu tovariš, prijatelj, zaupnik in zaslomba. Ali vsaka humanistična sentimentalnost je zavrnjena v prid politične stranke. Ubogi Petrov je vedel, kako stvari stojijo in svoje notranje boje ni smel niti lastni ženi zaupati.

Nedavno sem bral v nekem pismu iz domovine: „ . . . Tu danes ni nikdo nikomur prijatelj. Ti časi so minili. Starši se ne upajo pred svojimi otroci govoriti. Sploh se malo govori. Vsakdo z nezaupanjem zapira svoje misli v sebe . . .“ — Nekje v sovjetski Rusiji so kot narodnemu heroju spomenik postavili dečku, ki je ovadil stranki svoje starše, ki so radi tega od kom. bili ubiti. Sveti gnev sovaščanov je s koli pobil nesrečnega otroka.

Rdeči nauk ja uspel v človeku uničiti moč razsodnosti in vrednotenja. Vzel mu je dušo; a materialno ga ni vzdignil. Po 36 letih istega režima narodu nedostaje kruha, obutve in obleke, a stanovanjske razmere so primitivne in nezadovoljavajoče. Ne manjka pa dragih stvari: pušk, mitraljezov, kanonov, tankov, aeroplanov, municije, ki jih darežljivo delijo Korejcem, Kitajcem, Vietnamcem in vsem, ki se hočejo med sabo pobijati.

ATTLEE. — Nekdaj predsednik angleške vlade, a danes številka 2 politična osebnost Velike Britanije hodi na božjo pot v Moskvo in na Kitajsko. Malenkove in Mao-Tse-Tungove pozdrave nam je prinesel sem daleč v Avstralijo. — Potovanje je lepa stvar. Ali z ozirom na dogodke in stanje v svetu nas omenjeno romanje uporno spominja na jako nevzgojni pojem: „potuho dajati“. Verjamemo, da trgovski potnik navsezadnje ni popolnoma zgrešen in nečasten poklic. Ali, dear Mr. Attlee, ne moremo si kaj, da potihem ne dvomimo v tradicionalni dobri britanski okus. — Sorry!

Jernej Hlapec.

BIL JE LEP VEČER

Dne 26.9.54 smo se Slovenci zbrali na ples v Paddington Town Hall-u. Te naše domače zabave so postale nekaj res domačega. Preko 400 rojakov, ki so za šest ur pozabili tujino, delo in skrbi. Sedaj se med seboj že poznamo, omizja se med seboj mešajo, nič ni prisiljenega, slišiš samo slovensko, tu in tam se oglasijo fantje z veselo ali domotožno pesmijo. Bilo je tokrat nekaj utrujenja v ozračju, muzika je bila zaspana. Vendar se mi je zdelo, kot da se vsi skupaj pripravljamo in hranimo za slavnostno „božičevanje“, ki ga bo naš list priredil za Božič.

Mama Simenčič je zopet prevzela buffet, kjer so bile kranjske klobase, Bezjakove in Putrejeve potice kaj okusne! G. Simenčič je z g. Filipičem imel pijačo. Pri vratih je neumorno sprejemala goste ga Jereb. Vse je poslovalo prav normalno, saj je dr. Olip vodil in zapovedoval desno in levo kot, da smo v kasarni. Vsem dekletom, gdénam Jug, Simenčič in fantom gg. prevozniku Pavlu Kersikla, Meniču, bratoma Hrast, Nemaniču, Jaksetiču, Kepa, Jegru živahnemu g. Mandiču in mirnemu g. Sedlarju in vsem . . . se prireditelj — „MISLI“ — lepo zahvaljuje za pomoč, saj ste mnogi izgubili marsikateri ples, ker je bilo treba pomagati tu ali tam.

Bili smo zelo počaščeni s krat-

kim obiskom našega svetovno znane rojaka, opernega tenorja gospoda Dermote ter njegove soproge. Gospod Dermota se je odtrgal za pol ure od nešteti „party“ ter povabil, ki jih mora po kontraktu odpraviti, da nas vsaj pozdravi ter nas spomni, da imamo med našim narodom može, na katere smo prav lahko ponosni. Ostal bi bil dalje naš Tone Dermota, pa kaj ko ima po programu odrejeno za vsako uro, kam in kaj mora opraviti.

Vsi navzoči so s prostovoljnimi prispevki dokazali, kako lepa skupnost in vzajemnost nas veže. Na svidenje torej za Božič, kjer se nas mora zbrati vse, kar je slovenske matere sinov in hčera. Še prijatelje pripeljite, da bo vsa Avslija vedela, kake so naše „gasi veselice“. Povdarjam ob tej liki, da Misli iščejo prostovoljne sodelavke in sodelavce, ki bi pogali na božični zabavi. Nikakor, moremo zahtevati, da bodo na vsakem zabavnem večeru delali in se žrtvovali vedno isti rojaki — za neplačano delo. Tudi oni bi radi kdaj zaplesali ali vsaj posedeli. Dokažimo svojo razumevanje za skupnost, saj so te prireditve naše, domače. Od nas vseh zavisi uspeh. Dekleta, fantje, možje in gospe, telefonirajte na FL 1612, FA 7044 ter obljubite Vašo pomoč za božično zabavo na štefanovo. Z.J.

Dohodki:

Prostovoljnih prispevkov	L 77-00-1½
Potica	L 8-17-00
Pijača	L138-08-00
Klobase i.t.d.	L 68-04-00
Skupno	L292-09-1½

Izdatki:

Dvorana z mikrofonom	L 47-00-6
Muzika	L 20-00-0
Pijača	L 89-07-0
Klobase	L 36-07-5
Kruh, potica, prti, krožniki, servijete, prevoz in drobnarije	L 39-14-9
Skupno	L232-09-8

RAZLIKA L59-19-5½ dano v sklad „MISLI“. Vsem in vsakemu posebej prisrečna hvala!

Prostovoljne prispevke pregledali gg. Kovačič, Čuk in Hrast.

Ostale račune pa gg. Jeglič, Sedlar, ga. Mandič in pater Pivko.

PRAVOSLAVNI ŠKOFJE V RIMU

Pretekli teden so se mimogrede mudili v Rimu štirje dostojanstveniki ruske pravoslavne cerkve. Bili so to moskovski metropolit ter škofje iz Minska, Kijeva in Vorošilova. V Rimu so obiskali baziliko sv. Petra ter se ustavili z vidno ginjenostjo pred Michelangelovo „Pieta“. Obiskali so tudi vse štiri velike bazilike sv. mesta. Pri sv. Pavlu so se prijazno razgovarjali s tamkajšnjimi redovniki benediktinci. Gotovo, da bi se bili radi razgovorili tudi z drugimi osebami, ali z njimi je bil neprestano uradnik z ruskega poslanštva, ki jim ni služil samo za kašipot nego tudi za „angela varuha“ tajne policije.

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd. 71-75 Regent St., Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

